

Det er tænkt ordnet paa den Maade, at der oprettes Grundbøger, og hvis det bliver Tilfældet, skal vi have en Del Grundbogsdommere rundt omkring. Vi omgaas da med den Tanke, at hvis det skulde ske, var det en passende Ordning, at de Forretninger blev henlagt til Herredsfuldmægtigene, naar de bliver statsansat, idet man saa undgaar at forøge Embedsmændenes Antal. Derfor er jeg bange for straks at gaa til at ansætte saa og saa mange Hundrede Tjenestemænd; jeg tror, det vil være godt at se det Forhold noget an. Og jeg vil bede det ærede Medlem, da vi dog kæmper for det samme: Lad os saa ikke, fordi vi har forskellig Opfattelse, spalte os, men kæmpe i Fællesskab for at opnaa en Ordning.

Det ærede Medlem var ligesom det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen), for Resten ogsaa det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen), inde paa, at det var uheldigt at faa en speciel Lov for Sønderjylland. Deri er jeg enig med de ærede Medlemmer. Det har ogsaa gjort mig ondt, at det skulde være nødvendigt at foreslaa det. Men man maa huske paa, at her er Tale om en Institution, man ikke havde kendt i Sønderjylland; derfor kom den til at virke særlig haardt dernede. Jeg maa sige, at jeg vilde have foreslaaet det samme som min Forgænger, selv om jeg havde været opmærksom paa Faren derved. Jeg vilde nemlig have troet, at Berøringen mellem Herredsfuldmægtigene og Befolkningen var af det gode. Den har nu imidlertid vist sig at være uheldig, og derfor synes jeg, vi maa bort derfra.

Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) omtalte den Henstilling, som fremkom i Betænkningen fra det Udvalg, der var nedsat af Justitsministeriet. Baade da jeg læste denne Henstilling og længere Tid efter, har jeg egentlig opfattet den som en Henstilling, man skulde gøre Brug af, naar Lovforslaget var vedtaget, altsaa netop i de 10 Aar, for der staar jo, at da der vil hengaa et længere Tidsrum, inden den private Praksis afskaffes, henstiller man o. s. v. Jeg gik ud fra, at det var en Henstilling om, at naar Lovforslaget var vedtaget, skulde Ministeriet, om jeg saa maa sige, indføre en Overgangsordning i de 10 Aar. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er et Spørgsmaal, vi maa overveje allerede nu, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at vi har det under Overvejelse og egentlig har et Forslag færdigt. Som det ærede Medlem imidlertid ved fra Udvalgets For-

handlinger, var der navnlig een Ting, der voldte Vanskeligheder, nemlig Inkassationen ved Auktioner, idet det, som det ærede Medlem vist tydeligt husker fra Udvalgsarbejdet, altid er tvivlsomt, om en Ting er solgt ved Auktion eller ikke. Forholdet er tidt det, at der afsluttes egentlig ingen Forretning ved Auktionen; man stopper, fordi der ikke kommer nogen Handel i Stand, man gaar ind i Stuen ved Siden af, og saa sluttes der ofte Handel. Der er forskellige Forhold, som vi er ved at undersøge, men vi er dog nu kommet saa langt, at vi kun mangler den sidste afsluttende Forhandling med Herredsfuldmægtigene; jeg haaber derfor ogsaa, vi kan komme saa vidt. Om det er tilstrækkeligt til, at vi alene paa den Konto kan faa Forholdet ordnet, er jeg i Tvivl om; men jeg synes, at det ærede Medlem var inde paa en rigtig Tanke.

Det er ogsaa en Grund til at gøre Forskel i Sønderjylland og i den øvrige Del af Landet, at i Sønderjylland er Fuldmægtigene langt, langt bedre lønnet end i det gamle Kongerige. Derfor synes jeg, man er mere berettiget til at optræde lidt kraftigere dernede.

Jeg takker i øvrigt for Modtagelsen af Lovforslaget og haaber, at vi ved at forhandle om Sagen i Udvalget maa kunne naa til en god Løsning af dette vigtige Spørgsmaal.

Nygart: Ordføreren for Socialdemokraterne, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), var jo inde paa, om jeg saa maa sige, en Smule Kritik af Udvalgsarbejdet i Fjor Vinter, ihvorvel jeg indrømmer, at det var i mild Form. Da jeg havde den Ære at være Formand for det paagældende Udvalg, falder Kritikken jo i første Linie paa mig. Det forundrer mig i og for sig ikke, at det kommer frem her i Rigsdagen, eftersom der fra visse Sider er blevet rettet stærke Angreb mod mig for min Varetagelse af Hvervet som Formand for dette Udvalg. Jeg omtalte det ikke, da jeg første Gang havde Ordet, fordi jeg ikke fandt, der var Spor af Grund til at besvære det høje Ting dermed, og jeg ikke mener, at jeg har nogen som helst Grund til her at forsvare mig overfor disse Angreb. Men da der nu er fremkommet en Antydning, som naturligvis ogsaa vil blive bemærket ude i Landet, føler jeg mig dog foranlediget til at gøre opmærksom paa min rent personlige Stilling til Spørgsmaalet om Herreds- eller Dommerfuldmægtigenes Statsansættelse.